

Petőfi Sándor (1823-1849)

Kiskőrösön, újév napján született. Apja, **Petrovics István** mészáros, kocsmá- és földbérlő volt. Anyja **Hrúz Mária**, mielőtt férjhez ment, cselédlányként dolgozott. Gyermekéveit nagyrészt Kiskunfélegyházán töltötte, iskoláit több helyen végezte. Tanulmányait a pesti piarista, majd az aszódi gimnáziumban végezte.

183

9

telén Pestre gyalogolt, és a

Nemzeti Színháznál statisztált

.

1839

szeptemberében

Sopronban katonának állt, ahol

1841

-ben katonai szolgálatra alkalmatlannak minősítették.

Első műve, **A borozó** című verse **1842-ben** jelent meg az **Athenaeum** c. folyóiratban. **1844-től**

a

Pesti Divatlap

segédszerkesztője lett, és majd egy évig volt az újság munkatársa.

1846 márciusában

Tompa Mihállyal és Váradi Antallal megalakította a

Tízek Társaságát

. Ebben az évben találkozott egy megyebálon

Szendrey Júliával

, akit

1847-ben

a lány apjának tiltakozása ellenére feleségül vett. Nászútjukat gróf Teleki Sándor koltói kastélyában töltötték.

1847-ben

ismerkedett meg

Arany Jánossal,

levelezésük a magyar irodalomtörténet részévé vált.

1847. március 15-én

Emich Gusztáv kiadásában jelent meg verseskötete háromezer példányban.

1848-ban

a francia forradalom hírére azonnal Pestre indult, és az elkövetkező időszak egyik központi alakja lett.

Március 13-án

írta

Nemzeti dal

c. költeményét, mely a forradalom himnuszává vált.

Március 15-én

kitört a magyar forradalom, melynek egyik vezéregyénisége lett. Júniusban a szabadszállási kerületben fellépett a követválasztáson, de megbukott.

Ebben az időszakban írta **Az apostol** c. elbeszélő költeményét. Szeptembertől részt vett a szabadságharc katonai eseményeiben, októberben ment Debrecenbe a zászlóaljához. Ide hozta a feleségét is, aki itt szülte meg fiukat,

Zoltánt

december 15-én

1849 januárjában

indult el Bem seregéhez, és

január 30-án

részt vett a szelindeki csatában. Bem segédtisztjévé nevezte ki a költőt. Miután a kormány Szegedre menekült, családjával együtt

Erdélybe

indult.

1849. július 31-én

a

Segesvár melletti csatáján

, az ütközet utáni menekülés során esett el a költő.

Főbb művei:

1844-1845 - Versek

1844-1845 (*verseskötet*)

1845 - A helység kalapácsa (*satirikus eposz*)

1845 - János vitéz

1845 - A tigris és a hiéna (*dráma*)

1846 - A hóhér kötele (*regény*)

1847 - Petőfi Összes Költeményei

1848 - Az apostol